

Den har mange gode kommunale Institutioner paa Skolevæsenets, Hospitalsvæsenets og flere andre Omraader, og naar Brønderslev Kommune i Løbet af ca. 20 Aar viser en jævn Fremgang med ca. 2 000 Indbyggere, betragter jeg dette som Udtryk for en sund og god Udvikling af Byen. Brønderslev er sikkert ikke kendt af alle, men jeg betragter den som en udmærket Plads for saavel Handel som Industri, og det er en By, som er meget søgt af det rejsende Publikum i Vendsyssel.

Jeg medgiver Lovforslaget min bedste anbefaling og haaber, det maa lykkes at faa Loven vedtaget, saaledes at den kan træde i Kraft til 1. April 1921.

Frokjær: Ligesom de to foregaaende Talere skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag. Som den højtærede Indenrigsminister sagde, er der Enighed mellem Sogneraad og Amsraad, og Lovforslaget er udarbejdet efter de samme Regler, som fulgtes, da Herning og Struer blev Købstæder. Der er ikke Grund til at modsætte sig dette Forslag, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig Fremme.

Hans Nielsen: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremkommet fra de foregaaende Talere. Da det efter min Mening er et billigt Krav, der bliver opfyldt ved Brønderslev Kommunes Ophøjelse til Købstad, skal jeg paa det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun takke for Modtagelsen af Lovforslaget og udtale, at det ogsaa har Betydning for Kommunen, at Lovforslaget bliver hurtigt gennemført, af Hensyn til de kommende Valg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtages uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel fra 9de Medlem for 1ste Kreds m. fl. til Indenrigsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 629).

Ordføreren for Forespørgerne (Steincke): Den Omstændighed, at Regeringen endnu ikke har fremsat det her i Tinget foreløbig strandede Forslag til Lov om Ændringer i Enkeloven, og at Lovforslaget heller ikke er bebudet i Trontalen i Efteraaret, har bevirket, at de socialdemokratiske Medlemmer af det i Landstinget i Fjor nedsatte Udvalg om fornævnte Forslag ønsker at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister vedrørende Regeringens Stilling til denne Sag; til nærmere Begrundelse af dette vort Ønske skal jeg kort referere, hvorledes Sagen laa ved dens foreløbige Stranding. Der kunde ganske vist være Grund til at gaa noget længere tilbage og betragte hele dette Lovgivningsomraade og dets Behandling gennem Aarene fra 1908; men da en saadan Gennemgang ikke kan siges at være rimelig, endstige nødvendig netop til Begrundelse af den i Dag fremsatte Forespørgsel, skal jeg, som nævnt, indskrænke mig til at opfriske Sagens Stilling i Fjor.

Som man vil erindre, blev der af den daværende Regering i December 1919 fremsat et Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker, et Forslag, der paa væsentlige Punkter udvidede og forbedrede Loven af 29. April 1913 med senere Tilføjelser af 4. Marts 1918. Blandt de nævnte Ændringer er der særlig Grund til at fremhæve 4. For det første Forslaget om at yde Bidrag ogsaa til Enkemænds Børn, en meget væsentlig Udvidelse af det gældende Grundlag; for det andet Forslag om en væsentlig Forhøjelse af Indkomst- og Formuetrængsgrænserne med Udelukkelse af Myndighedernes Ret til at skønne, at Enker, der laa under Trængsgrænsen, ikke skulde anses for trængende; for det tredje en Forhøjelse og Graduering af selve Underholdsbidraget til Børnene efter Opholdssted, idet man sondrede mellem Hovedstaden og det øvrige Land, og endelig for det fjerde en Ophævelse af Regelen om, at Hjelpekasserne kun maatte supplere Enkebidragene i Sygdomstilfælde. Dette af den radikale Regering i December 1919 fremsatte Lovforslag fik en overmaade velvillig Behandling i Folketinget, ogsaa fra de Partiordførere, hvis Kolleger standsede det her i Tinget. Saaledes sluttede Venstres Ordfører i Folketinget, Direktør Jensen-Sønderup, sin i det hele meget imødekommende Tale med at sige: „Selvfølgelig er det ikke fra Venstres Side Meningen at ville sinke Lovforslagets Behandling, men en kort Udvalgsbehandling vil dog maaske være formaalstjenlig.“